

Co vše vydržíme, co vše si ještě necháme líbit? Aneb, jaká varování ještě potřebujeme, abychom se ozvali?

Na posledním zasedání ÚV strany zazněla řada myšlenek, některé z nich bych rád, i s ohledem na události posledních dnů rád zdůraznil. Především je třeba o aktuálních otázkách vést diskuse. K tomu využívat stranický tisk, webové stránky a sociální sítě, petice i nejrůznější letáky. Jako témata diskuse nám poslouží připomínka a využití všech vhodných historických výročí i současných mezinárodních a vnitřních událostí. Naše argumentace však musí být vždy objektivní, věcná, pravdivá, oproštěná od populismu.

Je třeba, aby naše diskuse směřovala k tomu, jak žijeme a jak bychom žít chtěli – tj. kam směřuje naše politika. Je třeba se vyhraňovat ke krokům vlády a parlamentu, především v oblastech týkajících se práce, sociálního zabezpečení, školství, zdravotnictví a dalších, které tvoří základní atributy kvalitního a spokojeného života rozhodující části společnosti – tedy oněch dolních 10 milionů. To vše není záležitostí jen ústředního výboru, ale všech článků stranické výstavby. Ústřední ani krajský výbor ho za nás na úrovni města či jednotlivých městských částí neudělá, ostatně ani nemůže. A při diskusích s občany mají pochopitelně rozhodující a nezastupitelnou roli základní organizace a jednotliví členové, přičemž především naše zastupitele rozhodně nelze vynechat. Mluvme-li o potřebě vést diskuse, je potřeba zdůraznit, že nejde o to, vést tyto diskuse mezi sebou, tedy uvnitř strany. Je třeba je vést především s ostatními občany – nečleny KSČM. Zúžení diskuse na disku-

si jen mezi členy strany ostatně již v roce 1901 považoval Lenin za chybu, když prohlášoval, že je třeba „jít mezi všechny třídy obyvatelstva, ... na všechny strany“.

V minulých dnech jsme měli řadu příležitostí prokázat, jak jsme ochotni se osobně do této práce zapojit. Mám na mysli akce k připomenutí 25. výročí založení strany, k 70. výročí osvobození Československa od německého fašismu, pochopitelně oslavy 1. máje. Zbilancujme si, každý z nás, jen tak pro sebe, kolika takových akcí jsem se zúčastnil, kolik a jakých peticí jsem podepsal, kolika diskusí jsem se zúčastnil, třeba pro obhajobu prezidentova postoje k nedávné návštěvě Moskvy, kterou si dovilil kritizovat i velvyslanec USA. Je nepříjemnou skutečností, že všeho uvedeného se nezúčastnila i řada představitelů naší městské stranické organizace, mám na mysli členy MěV, mimo zůstaly i celé ZO.

Je třeba mít na paměti, že právě na takových akcích jsme na veřejnosti vidět i slyšet. Právě konkrétní akce po straně právem vyžadují naši mladí členové. Zvláště bychom neměli opomíjet centrální akce, které je třeba (minimálně účastí) v co největším měřítku podporovat. Právě takovou podporu potřebuje ÚV k argumentaci při jednání v nejvyšších patrech politiky s našimi protivníky. Nikdo jiný to za nás neudělá, vždyť KSČM je dnes jedinou reálnou levicovou politickou silou.

Na přelomu března a dubna projel naší zemí konvoj americké armády. Komentářů k tomu bylo bezpočet, všichni jsme sle-

dovali, co pro zdůvodnění tohoto průjezdu, způsobem jakým proběhl, byla pravice schopna udělat. Zmiňuji to proto, že například příslušnou nesouhlasnou petici organizovanou některými levicovými sdruženími včetně KSČM, podepsalo v Brně do konce března pouhých 138 lidí. To znamená, že ji podepsal přibližně jen každý desátý člen strany.

Naskytá se tak otázka z titulku. Jaká varování, jakou demonstraci síly si ještě necháme líbit, než se skutečně ozveme? Nejde o to, že se ozvou komunisté, ale že se ozvou občané naší republiky. My bychom však měli v duchu tradic být na čele. Vždyť naši protivníci, podporováním i veřejnoprávními sdělovacími prostředky budou ve zkouškách toho, co ještě vydržíme neustále přitvrzovat. Já to chápu tak, že už nyní nastává čas skutečně masových protestních akcí, které budou ve svém důsledku stranu sjednocovat a posilovat bez ohledu na jisté stále důraznější atak našich protivníků. Pokud se k těmto akcím budeme dnes i nadále chovat chladně, co bude následovat zítra? Je proto třeba se již dnes výrazně ozvat například v takových záležitostech, jako je připravovaná dohoda TTIP.

K diskusím ke každému tématu je jistě potřeba mít správné a především pravdivé argumenty. K tomuto tématu jsem již v minulosti psal, proto jenom zdůrazním, že jsou k dispozici. Je však třeba si je vyhledat a uplatňovat ve své konkrétní agitační a propagační práci.

Alaš RŮČKA

Zastupitelé ZmB za KSČM v Brně Vás zvou na

Hudebně literární pásmo

70. ZASTAVENÍ JARA

**k uctění 70. výročí konce II. světové války
a osvobození Brna Rudou armádou.**

29. května 2015 v 17 hodin

Klub zastupitelů Brno, Mečová 5.

Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně

zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

**který se uskuteční 21. května 2015 v 16 hodin
na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, 2. poschodí.**

**Téma: Bezpečnostní situace ČR
70. let po II. světové válce**

**Úvodní slovo: Václav Fišer, člen MěV KSČM v Brně
a předseda komise ITP**

Zasedal Ústřední výbor KSČM

NABÍZÍME ZMĚNU SYSTÉMU VLÁDNUTÍ

Předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip na zasedání ÚV KSČM 28. 3. 2015 řekl, že po jednání nejvyšších orgánů hnutí ANO a ČSSD je potvrzeno, že česká vláda je pravcová a že ČSSD už začala a bude plnit program české pravice v koalici s KDU-ČSL a ANO, případně za podpory ODS a TOP09. **Připomněl** výrok S. G. Friedmana 3. února 2014, že základním úkolem USA je rozhádat Evropu s Ruskou federací, aby se udržely jako velmoc, což směřuje k chaosu, ke konfliktům a k válce. **Orientoval veškerou činnost KSČM k zásadnímu úkolu**, důsledně plnit politický a volební program strany. **To znamená posilovat** skutečné prvky přímé demokracie, prosazovat přijetí zákona o referendu, a tak vrátit občanům ztracenou důvěru v politiku a vytrhnout je z letargie, do které je současná vládní elita strhává. **Soustředit se na ochranu míru**, upozorňovat na nebezpečí války, která se -

bohužel - stále přibližuje. **V ekonomické oblasti** jde o boj proti korupci, o změnu daňového systému, kterou nechce vláda připustit, protože o to nestojí ANO. **Předseda ÚV KSČM znovu opakoval**, že zdravotnictví musí být pro občany a pro péči o jejich zdraví, Policie ČR pro to, aby chránila majetek, životy a bezpečnost lidí, školství pro žáky, sociální systémy pro pomoc lidem, kteří nemají jinou možnost než systém užívat kvůli znevýhodnění věkem či charakterem postižení. Podotkl, že poslanecký klub začal úkoly i v oblasti soudnictví, justice obecně, včetně exekutorů, plnit a plní je detailně. Systém, resorty musí sloužit společnosti a všem jejím občanům. Tuto práci je třeba neustále občanům představovat a upozorňovat na to, využívat internetové stránky od centra po okresy, Haló noviny, letáky, petice a další možnosti informační společnosti.

Medaile válečným veteránům

Jubilejní ruské medaile „70 let vítězství ve Velké vlastenecké válce“ a pamětní listy hejtmana Jihomoravského kraje předali v zasedacím sále Zastupitelstva Jihomoravského kraje válečným veteránům generální konzul Ruské federace Andrej Šaraškin a hejtman Jihomoravského kraje Michal Hašek.

Mezi oceněnými byli účastníci domácího odboje i příslušníci I. československého armádního sboru v SSSR. **Hejtman Hašek** zdůraznil, že mu bylo ctí propůjčit tento sál k aktu významání: „*Jako hejtman se skláním před každým z Vás. Jsem přesvědčen, že Ruská federace jako nástupce Sovětského svazu si zaslouží, aby představitelé České republiky uctili památku všech, kteří položili své životy, když nám přinesli na jaře roku 1945 svobodu. Nebýt Vás, nebýt sovětské armády a dalších spojeneckých armád, dnes bychom se zde nesešli, protože český národ by neexistoval a Brno by žilo pod hákovým křížem. Naštěstí nic z toho se nestalo a za to patří náš dík Vám, kteří jste nasazovali své životy za to, aby Československo bylo osvobozeno a naše země a Evropa mohla žít v míru. Za to patří naše poděkování všem padlým. Vám, kteří jste zde přítomni, chci popřát každému z Vás hodně zdraví a toho, abyste v rodinném kruhu mohli co nejdéle, např. ve školách, přenášet svoje životní zážitky. Nic totiž nenahradí osobní svědectví a prožitky. Jižní Morava je na Vás pyšná, buďte také Vy pyšní na svůj rod-*

ný kraj. Děkuji rovněž panu generálnímu konzulovi Šaraškinovi za jeho osobní přínos pro rozvoj česko-ruských vztahů a vztahů Jihomoravského kraje a několika regionů Ruské federace, ve kterých pokračujeme bez ohledu na vyhlášené sankce, protože na regiony se tyto sankce nevztahují. Jsme proto v tuto chvíli mostem v česko-ruských vztazích,“ uvedl Hašek.

lých vojáků. „*Chci osobně poděkovat Vám veteránům, díky Vám a lidem, kteří s Vámi bojovali, dnes existují slovanské státy Evropy. Budeme si to vždy pamatovat. Když předávám medaile, velmi často veteráni říkají děkuji. Děkovat bychom ale měli my, potomci veteránů. Předávaná medaile je poděkování Ruské federace, jde o stejnou medaili, kterou přebírají naši veteráni v Ruské federaci. Pro nás to jsou lidé, kteří společně bojovali za osvobození, mezi kterými neděláme rozdíl,“* řekl generální konzul Šaraškin. (vž)

Za jednu z řad možností působit na veřejnost spatřuje předseda ÚV KSČM v 70. výročí od ukončení druhé světové války, kdy nutno připomínat heroické vítězství Rudé armády nad fašistickým Německem, **splnit úkol věrně zobrazovat obraz historie**. Nestačí položit věnce 8. nebo 9. května. U příležitosti 40. výročí vítězství vietnamského lidu nad americkou agresí lze připomenout, na čích rukou jsou litry krve. Odmítat nelze ani diskuse o tom, jak žijeme a jak žít chceme, což je vlastně diskuse o politickém systému, o tom, jakým způsobem je narušován ústavní systém soutěže polit. stran a znovu zvedají hlavu ti, kteří by nejraději zakázali mluvit těm, kteří mají jiný názor než oni. Věcně a v klidu je třeba reagovat na nechvalně známé výroky paní Němcové nebo Langšádlové.

V závěru projevu předseda ÚV KSČM na příkladu revolučních procesů ve Venezuele, Nikaragui, Bolívii a Ekvádoru ukázal, že mobilizací lidových mas je možné získat vrch nad velkokapitálem a imperialismem. Základní myšlenka, návrat k široké frontě těch, kteří odmítají diktát kohokoliv, je i pro nás platná. Jenom jednotnou akci lze dosáhnout splnění hlavního úkolu. Má-li být odpor proti demonstraci síly, kterou provádí USA, dostatečně silný, je nutno získat podporu lidí. Z centra je nutno koordinovat iniciativy zdola, aby byla zaplněna náměstí, organizovány petice. Postupovat uvážlivě, rozhodně a s jasným cílem naplnit úkoly, které sjezd a jednotlivá zasedání ÚV KSČM přijímají.

Zasedání ÚV KSČM schválilo stanoviska k průjezdu amerického konvoje přes území ČR a k financování sociálních služeb a školství v krajích. Obě byla otištěna pouze v Haló novinách 30. března 2015. A tradičně pouze v tomto deníku je i projev předsedy ÚV KSČM i další informace o zasedání ÚV KSČM **Karel JANIŠ**

Celoměstské shromáždění

30. března se konalo pravidelné jarní celoměstské shromáždění s občany. Host - 1. místopředseda ÚV KSČM Petr Šimůnek připomněl 25. výročí založení KSČM a dál se věnoval aktuálním vnitro a zahraničním politickým problémům.

Dále vystoupil člen ZMB a ZMČ - Brno střed **Martin Říha**, který se věnoval problematice MHD, dopravy a bytové politice. Jeho kolega **Jiří Hráček** zkritizoval přesun americké armády přes naše území a také velkou brněnskou radnici, která místo oslav výročí osvobození pořádá jakési smířování s nacisty. **Se sympatiemi bylo přijato vystoupení představitele slovenské levicové strany Vzдор - strana práce Zdeňka Reichla**, který podrobil tvrdé kritice politiku USA a NATO.

Závěrem předseda MěV KSČM **Ladislav Býček** včetl seznam restů velké radnice a pozval přítomné na pietní akty pořádané k 70. výročí osvobození Brna. **did**

PŘES PROTESTY OBČANŮ SCHVÁLILI DRAŽŠÍ VARIANTU PRODEJE

Přes protesty stovek nájemníků schválilo Zastupitelstvo m. Brna prodej 25 bytových domů s 358 byty za komerční cenu obvyklou mínus 25 % údajně za újmu způsobenou novým vedením radnice. Současní radní totiž neuznávají závazky svých předchůdců a rozhodli prodávat bytové domy už beze slev, které byly např. na nutné opravy privatizovaných nemovitostí, které nechalo město „v péči dobrého hospodáře“ zcházet. I proto, že peníze z nájemného utratilo za opravy mateřských škol, chodníků či parkovišť aj. Nájemníky hodlá brněnská radnice napříště finančně deptat tím, že jim nabízí bytové domy ke koupi za cenu obvyklou. Tedy za násobek ceny dosavadní. Vzbudili tím emoce rozhořčených občanů.

Zastupitel m. Brna za KSČM Martin Říha navrhl pokračovat v privatizaci bytů podle dosavadních, roky bez problému používaných městských pravidel a podmínek daných nájemníkům minulým vedením radnice. Návrh zastupitelstvo neschválilo. Říha odmítl i dosavadní asociální politiku „sociálních“ bytů s nájemným 110 Kč za metr čtvereční. Požadoval sestavit v Brně koncepci sociálního bydlení a stavby bytů. Jiří Hráček (KSČM) objasnil smutek obyvatel 358 právě privatizovaných bytů, z nichž mnozí si vzali půjčky a hypotéky a nyní mají zaplatit násobek více, než v původní nabídce. Schválený prodej bez slev udělá z řady lidí sociálně slabé a vyloučené. Heslo, že město se stará o své byty 25 let s péčí dobrého hospodáře, v Brně dlouhodobě neplatí, protože je naopak nechalo často zcházet. Peníze z nájemného rozpouští ve výdajích na nebytové potřeby a požaduje od nájemníků stále vyšší tržní platby. Obecní bydlení má být dle Hráčka služba občanům, kteří si zaslouží žít v jistotě. Město se má o ně starat a nikoliv jim dělat ze života peklo, jak předvedlo vedení města v uplynulých měsících.

První náměstkyně primátora Klára Liptáková (místopředsdkyně KDU-ČSL) uvedla, že obyvatelé, kteří v právě privatizovaných 25 bytových domech neseženou dostatek prostředků na jejich koupi, zůstanou jako dosud nájemníky v městských bytech. Do dvou měsí-

ců městské radě předložené prokázané marně vynaložené náklady město napáleným občanům nahradí. Rada lidí se s tím nehodlá smířit a chystá se podat žalobu k soudu. Další prodej bytů pryč už bude za plnou komerční cenu. Podle Hráčka mnozí lidé, kteří žijí z běžné mzdy, na radnici požadované miliony korun nejsou schopni dosáhnout a jsou v zoufalé situaci. Naopak jiní bohatí berou byt za jakoukoliv cenu. Hráček vyslovil obavu, že si město zadělává na pár brněnských Bakalů!

Jednání zastupitelstva v atmosféře kotle hokejového stadionu

Atmosféru vyprodaného kotle hokejového stadionu připomínalo jednání Zastupitelstva města Brna. Interpelace občanů nebraly konce, většinou se týkaly nešťastného rozhodnutí koalice pozastavit prodej bytových domů nájemcům bytů a změnit podmínky tohoto prodeje. Momentálně šlo o dokončení distribuce 25 městských bytových domů s tisícovkou nájemníků podle nového scénáře pod taktovkou nové magistrátní koalice.

Opoziční zastupitel Martin Říha na tiskové konferenci KSČM uvedl, že občané dali důrazně najevo svůj názor na podmínky privatizace, které nová koalice změnila v rozporu se zvykem uprostřed privatizačního procesu, a to výrazně v neprospěch nájemníků. Opakovaně vyzývali koaliční představitel Brna k odpovědnosti. Konkrétně autorkou nového způsobu privatizace bytů (bez slev, za komerční cenu obvyklou) - Kláru Liptákovou, první náměstkyni brněnského primátora a místopředsdkyni KDU-ČSL s doporučením, aby odstoupila ze své funkce na magistrátní radnici, protože ji nezvládá. Opozice, včetně komunistů, doporučila dokončení prodeje podle dosavadních Pravidel prodeje domů a bytů v Brně. Koalice hlas lidí - svých voličů (dle lidovců je hlas lidu - hlas Boží) nevyšlela a protlačila do usnesení samosprávy svůj návrh zrušení Pravidel a napříště prodeje bytů za násobek roky uplatňované ceny se slevami. Je paradox, že v dalších bodech koalice schvalovala odpuštění sankcí a poskytnutí dotací na opravy prodaných domů podle zrušených pravidel! „Nájemcům bytů v prodáváných domech byla nabídnuta sleva 25% z ceny obvyklé, s podmínkou nevyvolání soudních sporů nájemníků s městem. Bylo nám také vysvětleno, že těchto 25% slevy je odškodnění za průtahy

Daniel Borecký (zastupitel za KSČM) na jednání zastupitelstva podotkl, že komunisté byli vždy pro privatizaci bytů jejich nájemníky. Vždy se ale zdrželi při stanovování ceny. „To co brněnská radniční koalice předvedla v posledních měsících k privatizaci bytových domů, překročilo všechny meze slušnosti. Občané si zasluhují, aby se další jejich distribuce vrátila k dosavadním osvědčeným pravidlům prodeje bytových domů v Brně,“ uzavřel Borecký.

(vž)

v procesu privatizace. Prohlášení komunistického zastupitele Jiřího Hráčka o nekompetentnosti náměstkyně Liptákové opět vyvolalo bouři na jednání zastupitelstva přítomných občanů, tentokrát však souhlasnou. Reakce občanů na schválené usnesení samosprávy pod taktovkou politického hnutí Ano, bude líp, dále KDU-ČSL, hnutí Žít Brno a Strany zelených byla bouřlivá, provázená voláním „hanba vám,“ „fuj“ „děkujeme - odejděte,“ informoval na tiskové konferenci Říha a dodal: „Nezbývá, než konstatovat, že je nám lídi, kteří jsou tímto rozhodnutím radniční vládnoucí koalice poškozeni, velmi líto. Snaha našich zastupitelů prosadit variantu se zachováním dosavadních slev byla velká. Avšak měli jsme hlasů málo, protože voliči se při komunálních volbách se rozhodli ve prospěch pracíkových koaličních politiků.“

K tomu doplnil tzv. z jiného soudku, že důkaz kompetentnosti dal samosprávě také náměstek primátora Matěj Hollan svým vyjádřením ke jmenování ředitele Divadla Radost. Slovy: „do výběrové komise jsem dal jen dva své známé“ rozesmál hodně zastupitelů. „Zamyšlím se, zda je toto k smíchu. Nenaznačuje to, že je něco v nepořádku? Že koalice jedná údajně demokraticky z pozice síly? Následné období ukáže,“ zamyslel se Říha.

Jednání zastupitelstva Brna provázejí nešvary, jako že mnoho dokumentů z jednacího programu dostávají členové samosprávy na poslední chvíli tzv. až na stůl těsně před svým jednáním. S tím, aby o něm bez prostudování a předchozího projednání v komisích hned zodpovědně rozhodli. Tento kolorit či tolerovaný špatný zvyk je v rozporu s jednáním řádem samosprávy. „Nevím, jak to probíhalo dřív, ale pro nás je velmi nepříjemné jednat o materiálech, se kterými nejsme seznámeni. Ve vypjatých situacích při zasedáních zastupitelstva navíc nastudovat 40 stran textu dodatečně předloženého dokumentu je nadlidský výkon. Týkalo se to i bodu připomínky Statutárního města Brna k návrhu Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje. Návrh vládnoucí koalice převahou jejich hlasů samozřejmě prošel i přes náš nesouhlas.“ (vž)

Zastupitelstvo Brno střed v duchu apríla

Zastupitelstvo největší městské části Brna zasedalo 1. dubna a probíhalo v poklidné atmosféře. Na řadě byla změna jednacího řádu, kde bylo navrženo umožnění dotazů občanů na každém zastupitelstvu a v pravidelném čase. Opozice navrhla dvě úpravy předloženého materiálu a kupodivu vše prošlo. Díky těmto změnám se podařilo na návrh zastupitele Říhy prosadit možnost ustavení zastupitelského klubu zastupitelům za KSČM. Toto je důležitým krokem k získávání včasných informací z MČ Brno střed. Dalším návrhem bylo posunutí dotazů od občanů na 17:00 hod. Bylo to překvapivé, protože nikdy dobré návrhy opozice nebyly akceptovány, vše hlasováním prošlo hladce. Ochota koalice byla příkladná a tak by měla naše jednání vypadat, tj. konstruktivně!

Další jednání se neslo v pohodové atmosféře, došlo i na dotazy občanů. Mnoho jich na úvod nebylo, ale jsme rádi, že budou moci občané přednést své názory a dotazy v rozumném čase. Dále byly na pořadu standardní body k hlasování, např. návrhy na nabytí nemovitostí, prodloužení nájemních smluv k bytům a nebytovým prostorám a schválení dotací neziskovým organizacím.

V závěru došla řada na dotazy zastupitelů a zde již začalo být veselo. Starostovi panu Landovi byl představen klub zastupitelů za KSČM, jmenovitě předseda zastupitel Říha a místopředseda zastupitel Hráček. Jednání oproti minulým zasedáním skončilo v rozumném čase kolem 19:00 hod.

Martin ŘÍHA

II. sjezd KSČM se konal v Kladně ve dnech 12. - 13. 12. 1992

Podle zprávy ÚV KSČM o činnosti strany od 1. sjezdu měla strana na počátku roku 1992 355045 členů. Došlo k poklesu členské základny o 207484 členů v důsledku názorové nejednotnosti, projevů pesimismu, pramenícího z postavení strany a vyhraněného antikomunismu, sílící unavenosti z politiky strany. Skupina členů ÚV a poslanců nastolila otázku charakteru strany a za jeden z rozhodujících znaků reformního procesu ve straně považují název strany. Členové strany v tom viděli snahu odvrátit stranu od řešení závažných otázek její politiky a existence strany v pluralitním, avšak militantně antikomunistickém prostředí a odmítali tuto snahu. Nicméně referendum o názvu strany přijala celá strana jako demokratické řešení sporu s ulehčením. Referendum proběhlo v závěru roku 1991 a podle údajů sčítacích komisí vyjádřilo svůj názor 291783 členů strany. Z nich pro zachování názvu hlasovalo 221575, což je 75,94 % členů KSČM. Oceňována byla skutečnost, že řešení otázky názvu strany bylo předloženo celé straně. Hlasy pro zachování názvu strany byly uvědomělým potvrzením práva na existenci strany v systému pluralitní demokracie. Smysl života a členství v KSČM podstatné části členů strany byl obhájen. Vznik KSČM nechápala tato část členů strany jako organizaci zrozenou na zelené louce, ale jako stranu navazující na kladné stránky své minulosti, zbavené negativních metod, doktrinařské politiky a postupů. Dílčí rozpory a vnitrostranické diskuse ustoupily na druhořadou pozici v období před volbami a strana byla stmelována společným zájmem na co nejlepším výsledku. Celé období od února 1992 po samotný akt voleb proběhl bez výrazných výkyvů.

Nezastupitelnou úlohu v předvolební kampani sehrály Halé noviny. Vycházela v nich celá řada zajímavých materiálů, portréty kandidátů na poslance, zpravodajství o volební kampani a ve spolupráci s krajskými volebními štáby a okresy byla vydána zvláštní čísla regionálních Halé novin, což poměrně dobře kompenzovalo blokádu strany v regionálním tisku. Výsledek voleb byl poměrně uspokojivý (přes 14 % voličů získal tehdejší Levý blok, 2,5 krát víc než počet členů KSČM – moje pozn. - kj).

Zpráva ÚV KSČM II. sjezdu KSČM konstatovala, že vývoj organizační struktury strany byl silně ovlivněn nepřipraveností na nezbytné opuštění výrobního principu strany s přechodem na územní princip. I ÚV byl již tak konstruován. Byly ustaveny komise ÚV, z nichž dobře pracovaly komise sociálně ekonomická a ekologická, komise pro ženy, zemědělská, zdravotní, pro zahraniční politiku, pro vědu, školství a kulturu. Došlo k vytvoření modemové sítě, která umožnila operativní spojení s OV KSČM již v době předvolební kampaně. Ukázalo se, že rozhodujícím článkem stranické výstavby jsou OV KSČM. Jejich význam pro fungování strany je nezastupitelný pro koordinaci činnosti ZO i pro zpětnou vazbu pro centrum, které získává poznatky zdola pro přístup k řešení problémů. Celkově bylo možno konstatovat, že směr transformace strany a proces jejího uskutečňování tak, jak je určen závěry olomouckého sjezdu, se stal jednou z hlavních charakteristik vývoje v KSČM i skutečností, která není vratná.

V příloze dokumentů II. sjezdu KSČM je uveřejněna Charakteristika podmínek ve společnosti. V ekonomické oblasti se projevuje dalším poklesem produkce národního hospodář-

ství a snížením jeho výkonnosti až na hranici hospodářského kolapsu. Rozpadl se systém řízení ekonomiky, její samoregulace na bázi principů tržního mechanismu nepůsobí doposud směrem k oživení hospodářského růstu. Do katastrofální situace se dostává zemědělská výroba a celý potravinářský komplex. V oblasti zahraniční orientace byl ukončen proces vztahů určujících její dosavadní orientaci.

Aktivním podílem na rozpadu Varšavské smlouvy a RVHP nedosáhla ČSSR očekávaného ocenění v podobě okamžité integrace do evropských společností. Došlo i tak k vysoké zahraničně politické aktivitě představitelů ČSSR, jejímž výsledkem je zahraničně-politická svázanost se zeměmi západní Evropy, a tím i poplatnost jejich politiky. V politickém systému se upevňuje systém parlamentní demokracie a začínají působit politické subjekty pravice, levice i politického středu, vznikají i nové, probíhá štěpení již existu-

jících i slučování. Na levé části politické scény figuruje osamocená KSČM, v uctivé vzdálenosti od ní jsou mikrostrany hlásící se k levici. Celkově je rysem vývoje společnosti prohloubení společenské krize, která má své kořeny v krizi systémové založené v době před listopadem 1989. Uzavírá se možnost alternativního řešení otázek transformace společnosti. Dominujícím se stává jediný model ekonomické reformy v pojetí ODS a Václava Klause. Zásadní změnou je majetkový převrat, v jehož důsledku se začínají kvalitativně měnit i ostatní společenské vztahy. Jsou založeny předpoklady nezvratitelnosti vývojových tendencí na historicky dlouhou dobu. Velká privatizace, resp. její kuponová část, vyvolala pohyb nemající u nás srovnání.

II. sjezd KSČM schválil: Program KSČM, Úkoly KSČM na léta 1993-1994, Stanovy a několik zpráv o činnosti nejvyšších orgánů KSČM. Zpráva o činnosti poslanců KSČM konstatovala, že usilovali o zachování společného státu Čechů a Slováků, hlasovali proti přijetí ústavního zákona o rozpadu, jeho rozdělení na dvě samostatné republiky k 1. lednu 1993. Poukazovali, že bez projevené vůle občanů o likvidaci společného státu nelze právoplatně rozhodnout. Poslanci se též podíleli na přípravě a přijetí Listiny základních práv a svobod a ústavního zákona o Ústavním soudu ČSFR. Staly se přímým pramenem našeho práva a bylo možno ratifikovat Evropskou konvenci o lidských právech, která dala možnost občanům po vyčerpání vnitrostátních právních prostředků při porušení svých práv obrátit se na orgány Rady Evropy. Klub poslanců se podílel se formulací Listiny jako celku v redakční komisi a čerpal z vlastního návrhu Listiny. Klub poslanců předložil několik dalších alternativních návrhů k projednávaným zákonům, např. k ustavení komise pro dohled nad převodem majetku státu na jiné osoby pro účely podnikání.

II. sjezd KSČM zvolil vedení KSČM ve složení: Jiří Svoboda – předseda, Miroslav Grebeníček – místopředseda, Otakar Zmítko – předseda Ústřední revizní komise KSČM, Jiří Machalík – předseda Rozhodčí komise KSČM. Dále zvolil 20 členů ÚV KSČM z politické reprezentace KSČM, potvrdil 84 členů ÚV KSČM zvolených okresními konferencemi KSČM. Byli mezi nimi i ti, kteří jsou dodnes poslanci: Vojtěch Filip, Pavel Kováčik, Marta Semelová. Z Brna to tehdy byl prof. MUDr. Jaromír Vašků, DrSc. II. sjezd KSČM uložil úkoly potřebné pro další činnost orgánů a organizací KSČM.

Karel JANIŠ

Seminář k 70. výročí osvobození v Brně

Jihomoravská krajská rada Klubu českého pohraničí uspořádala 4. dubna 2015 v Brně seminář

k 70. výročí osvobození Československa z nacistické okupace.

V úvodním referátu PhDr. Karel Janiš řekl, že v projevech k výročí osvobození „bojujeme“, připomínáme operace Rudé armády, které proběhly k osvobození toho města nebo obce a méně nebo vůbec nehovoříme o událostech, které předcházely nebo které následovaly v dalších měsících. Proto věnoval pozornost přítomným událostem, k nimž došlo po ukončení „dlouhého století“ 1815-1914, po propuknutí 1. světové války v roce 1914 a 2. světové války v roce 1939. Připomněl slova armádního generála Ludvíka Svobody, že „nikdy nezapomeňte, jak lehce jsme svobodu ztratili a jak těžce a za cenu velkého úsilí a velikých obětí našeho a zejména sovětského lidu jsme ji dobývali zpět“. Další část úvodního referátu věnoval PhDr. K. Janiš charakteristice významných událostí, k nimž došlo v r. 1945 před 70 lety. Z hlediska mezinárodních souvislostí proběhly dvě konference nejvyšších představitelů SSSR, USA a VB v únoru 1945 na Jaltě o dokončení vojenských operací spojenců v Evropě k porážce nacistických vojsk a o přípravě mírového života po válce a v létě 1945 v Postupimi o konkrétním uspořádání poměrů v Evropě a zejména v Německu. Na obou konferencích se představitelé SSSR zavázali, že v nejkratším možném termínu se Rudá armáda zapojí do války proti císařskému Japonsku, což se také stalo v srpnu 1945. V dubnu 1945 byla založena Organizace spojených národů, jejíž hlavní zásady stanovil především prezident USA F. D. Roosevelt, bohužel však 12. dubna 1945 opustil tento svět k velké škodě pro další vývoj událostí. Z vnitropolitických událostí připomněl jednání představitelů našeho zahraničního odboje a domácího odboje ze Slovenska v Moskvě v březnu 1945 o programu a složení naší poválečné vlády. Uvedl konkrétní údaje o vládě, kterou prezident republiky dr. Edvard Beneš jmenoval 4. dubna 1945 v Košicích a zásady Košického vládního programu, které vedly k obnově mírového života po válce a položily základy budoucí lidově demokratické společnosti. Řečník reagoval na některá dnešní hodnocení uvedených událostí v podání padělatelů dějin, např. pokud jde o osvobození Prahy Rudou armádou a ne vojsky USA.

Po hlavním referátu „bojovali“ poslanec Sněmovny Parlamentu ČR doc. PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc. a RSDr. Karel Klimša. Podrobně charakterizovali bratislavsko-brněnskou operaci Rudé armády a rumunských vojsk v rámci 2. UF a ostravskou operaci Rudé armády a 1. čs. armádního sboru a v obecné rovině se věnovali i událostem, které následovaly v mezinárodní situaci. Velmi dobře doplnila předcházející vystoupení prof. PhDr. Stanislava Kučerová, CSc. verši Vítězslava Nezvala, Jaroslava Seiferta, Vladimíra Holana a Františka Hrubína na počest rudoarmějců a vzpomínkou pamětnice na osvobození v roce 1945.

Za zásluhy o rozvoj KČP byli Národní radou KČP oceněni medailí 1. stupně M. Grebeníček, K. Janiš, J. Kux, Rudolf Zbín, Aleš Kopka, Stanislav Gardavský, Zdeněk Rolínek a Stanislav Spáčil. Předali jim je předseda Národní rady KČP Milan Richter a předseda Jm. rady KČP Miroslav Vlašín, který seminář řídil.

V diskusi vystoupil např. JUDr. Jan Kux o zkušenostech ze soutěží mladých na aktuální témata; Jan Navrátil vzpomněl na příchod rudoarmějců-osvoboditelů v roce 1945 a reagoval básněmi na současnou situaci. Plk.v.v. M. Richter, CSc. ocenil seminář k 70. výročí osvobození jako vůbec první v rámci KČP v ČR, informoval o připravovaných akcích KČP 9. května v Praze, 23. května v Hradci Králové, 5. září ve Varíně a v Hroznatíně u příležitosti 120. výročí narození armádního generála Ludvíka Svobody. Jde o to říkat všude pravdu o minulosti, o osvobození naší vlasti v r. 1945 od nacistické okupace. Zmínil se též o soustavném pronásledování dnes 96 letého velitele pohraničnicků gen. Šádka, jeho vzpomínky vychází knižně. **PhDr. Karel JANIŠ**

Provolání ze semináře Jihomoravské krajské rady KČP k 70. výročí osvobození Československa z nacistické okupace

My, účastníci semináře, jsme si připomenuli význam události, k níž došlo v posledním roce druhé světové války. Na Postupimské konferenci představitelů Sovětského svazu, Spojených států amerických a Velké Británie bylo stanoveno poválečné uspořádání poměrů v Evropě a zejména v Německu. Košický vládní program určil základy naší společnosti v soustavě orgánů státní moci a správy – národních výborů, potrestání Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů, rovnoprávné postavení obou národů – Čechů a Slováků, spolenectví a přátelství se Sovětským svazem jako naše zahraničně politická orientace, na podzim pak znárodnění průmyslu, bank a pojišťoven. Tato a mnohá další opatření i přes mnohé změny v jejich strukturách vydržela až do změn, k nimž došlo po listopadu 1989. Uvědomili jsme si, jak solidně byly základní kameny naší poválečné společnosti a jejího uspořádání položeny. Připomenuli jsme si též osvobození jižní Moravy vojsky 2. ukrajinského frontu maršála Malinovského a severní Moravy vojsky 4. ukrajinského frontu a 1. čs. armádního sboru. Vzpomněli jsme s úctou oběti sovětských, rumunských i našich vojáků a ocenili účast prezidenta republiky na pietním shromáždění v Moskvě u příležitosti 70. výročí vítězství sovětského lidu a jeho armády nad hitlerovským Německem a jeho spojenci. Odmítáme kritiku účasti prezidenta republiky v Moskvě, kterou pronášejí představitelé ODS, TOP 09 a mnoha médií. Půjde prý o demonstraci síly Ruské federace v době ukrajinské krize a náš prezident tam bude jako jeden z mála představitelů zemí Evropské unie.

Odmítáme na druhé straně průjezd obrněných vozidel z vojenského cvičení NATO v Pobaltí do základny v Bavorsku, který se uskutečnil koncem března. Jeden ze tří proudů průjezdu vojáků a techniky USA projížděl i po silnicích našeho kraje. Naše koaliční vláda 16. března 2015 vyslovila s touto akcí souhlas s vysvětlením, že jde o plnění aliančních dohod a o příspěvek ČR k zabezpečení naší bezpečnosti před jejím možným zhoršením a ohrožením v budoucnosti. Předseda vlády, ministři zahraničí a obrany nás ubezpečují, že jim jde o mírové řešení konfliktu na Ukrajině, ale současně s průjezdem vojenské kolony souhlasili. Toto jednání koaliční vlády odmítáme, poněvadž se přidala k jedné straně konfliktu, a tím i k růstu napětí mezi Evropskou unií a Ruskou federací. Naše vláda nevzala v úvahu nesouhlas mnoha občanů s průjezdem kolony vojáků USA a ani nepředložila tuto věc k jednání v našem zákonodárném sboru. Odmítáme každou takovou podobnou akci, která přibližuje nebezpečí válečného konfliktu. Je velkou ostudou, že k ní došlo v době, kdy si připomínáme 70. výročí osvobození naší vlasti od fašismu a 60 milionů obětí dosud největší války v dějinách lidstva.

Odmítáme též rozhodnutí Rady města Brna o zvýšení provozních prostředků Turistickému informačnímu centru Brna pro pořádání akcí tzv. Roku smíření. V rámci uctění památky obětí z let 1939-1945 má být připomenuta ztracená kultura a jazyková pestrost obyvatel Brna. 30. května 2015 se má uskutečnit Pouť smíření po trase poválečného odsunu Němců z Brna přes Pohorelice do Rakouska. Organizátoři této akce počítají s účastí mladých občanů, kteří nemají představu o zverstvech, ke kterým docházelo v sídle gestapa v budově i dnešní právnické fakultě na Veveří, v Kounicových a Sušilových kolejkách.

Odsuzujeme ty, kteří s touto akcí vyslovili souhlas, trpí zřejmě ztrátou paměti. My na rozdíl od nich jsme nezapomněli na osud, který nám připravovali nacisté, naši likvidaci stejně jako likvidaci dalších slovanských národů. Letos stejně jako v minulých, ale i v budoucích letech nezapomínáme na ty, kteří položili své čas-to mladé životy v boji s nacistickými okupanty.

Účastníci krajského semináře KČP k 70. výročí osvobození naší vlasti od nacistické okupace v Brně dne 4. dubna 2015.

Pietní akt k 70. výročí osvobození Brna Rudou armádou 26. dubna 2015.

Vám poděkování
a lásku Vám...

70 zastavení jara

Maršál SSSR
R. J. Malinovskij

Šeříky vítězství

Bohumír POSPÍŠIL

*Květnové šeříky vždy zlomí smutek náš,
také tenkrát kvetly bezy, vzpomínáš?
Ale jak bys mohla, krásko mladičká,
na to vzpomínat by mohla jen tvá babička.
Ty už nepoznalas jakot sirén kvílivý,
co varoval, že bomby spadnou za chvíli,
kdy ztuhlá krev v běhu žílou zpomalí
a o kousek chleba, třeba jenom o malý
jsi schopen rvát se s celým světem.
Ale dnes už zase s novým jarem kvetem
myslíš, že to vše je darem dnešní doby,
že nás mír a štěstí odjakživa zdobí?
Tak běž a navštiv Angolu či Afghanistan,
kde ten sladký mír je ještě nepřichystán,
potom teprv s hrůzou poznáš, jak mně je
a proč se ještě každé dítě ráno nesměje.*

Osvoboditelům ve svém proslovu poděkoval Tibor Dávid. Účastníkům z řad občanů a pořádajících levicových organizací, zvláště atašé Generálního konzulátu Ruské federace Marii Semenově, poděkoval za vzpomínku Ladislav Býček, předseda MěV KSČM.

Fotoreportáž B. Blažkové, L. Mlejnká a V. Žaluda.

Jde o deník Mladá fronta Dnes, který v čele ostatních deníků promyšleně propaguje, vysvětluje a obhajuje naši vnitřní a zahraniční politiku z hlediska zájmů globálního kapitálu.

□ Náš přední reagano-bushovec Teodor Marjanovič se 23. března 2015 vyjádřil k průjezdu amerických vojenských vozidel v článku s titulkem

TO TENKRÁT V DVATISÍCPATNÁCTOM. To hlavní na věci je podle autora zasuto pod nánosy civilizačně trapných, zápečnických čecháčkovských a přesně podle kremelského gusta podávaných řečí o tom, jak si musíme hlídat naši svatou hroudu před vpádem cizáků. Vzhledem k ruským dobovačným apetitům by přece přítomnost spojeneckých vojsk měla být vůbec mnohem výraznější a hlavně permanentnější, abychom se mohli cítit jakžtakž v bezpečí a mohli dávat Moskvě najevo, ať ani nepomýšlí na obnovu sovětského panství zahrnujícího i zdejší kraje (*asi by bylo nejlepší zajistit u nás trvalou vojenskou základnu amerických vojsk, aby autor článku a jemu podobní měli klidnější spánek*).

Marně prý vyhlížíme dostatečnou morální a společenskou autoritu, která by nynější situaci pojmenovala a průjezd amerických obrněnců především Česku připomíná, že už nemá žádného Václava Havla (*autor zapomněl, že V. Havel horoval pro zrušení Varšavské smlouvy i NATO a až v Praze byla ta Varšavská zrušena, obrátil a vyprávěl, že musí zůstat záruka bezpečnosti – NATO*). Místo toho tu dnes máme technokratického a žalostně nevýrazného premiéra Bohuslava Sobotku (*Miroslava Němcová, to by bylo ono*), Andreje Babiše, kterého nezajímá nic, co se netýká expanze Agrofertu, zmateného herce v podobě ministra obrany Martina Stropnického, který jednou populisticky varuje před přítomností Američanů a pak zase otočí, oba prezidenty, Miloše Zemana a Václava Klause, kteří si svoje hluboké komplexy léčí zlomyslnou potřebou škodit, oba zůstávají kdesi daleko v Havlově stínu a možná se ani nedočkají jako on lafety tažené koňským spřežením. (*Ejhle, vyrostl nám hradní ceremoniář, který by zorganizoval pohřeb obou uvedených prezidentů nejlépe v hlubokém utajení v noci*.) A pravicová opozice nechala téma pro vlastní zviditelnění plavat. A v Bílém domě si odškrtnou, jak dali najevo svůj zájem o silné vazby s touto částí světa, ale je dlouho jasné, že Obama nikdy nepřikládal spojení se střední a východní Evropou význam. On chce uzavírat velké dohody s Ruskem o jaderném odzbrojení, s Iránci o atomovém programu a s Kubánci o zrušení protiamerického embarga za cenu, že od nich výměnou za vstřícnost nedostane nic hmatatelného, kdekdo ho bude kritizo-

vat, že je veskrze naivní trouba. Takže v Česku nemáme Havla a ve Spojených státech máme Obamu. A o to je prý důležitější průjezd americké kolony veřejně uhájit alespoň zdola, když už tu není nikdo, kdo by to učinil shora. Je to výzva, abychom vojákům zatleskali, vítali je a necítili se nikterak nepatřičně, když se nám bude někdo posmívat, že jsme jako kdysi pionýři. (*A budou děti mávat praporky USA, recitovat v anglickém jazyce, bude hrát různá dechovka a krásná děvčata zpívat?*)

□ **PŘÍSPĚVEK K 70. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ.** V článku Petra Suchomela z 24. března 2015 je uvedeno, že hlava státu přijede do Moskvy utčit památku těch, kteří nás

STŘÍPKY OPĚT Z VLAJKOVÉ LODI

osvobodili. Ale to prý není pravda. Sovětský svaz uzmul nacistům jejich obět, posadil ji za vlastní katr, do cely bez oken, kde ji desítky let sám znásilňoval a v mezidobí nechával pomalu hnít. Sověští vojáci sem přijeli pokládat životy za tyрана, jehož hrůzovláda usilovala o co největší expanzi do světa. Češi a Slováci stalinistům skočili na špek a společně dokončili to, co se nepovedlo Hitlerovi, zašlapali svobodu a zbytky lidské důstojnosti do země na desítky let. Ohledně úmyslů představitelů sovětských vojáků je třeba nazývat lži a pravdu pravdou. A to zvlášť v době, kdy v sobě část Čechů nachází drzost srovnávat tehdejší i dnešní ruskou agresi s počínáním Západu, respektive Spojených států, které tehdy část Evropy osvobodily a u Československa jim to bohužel nevyšlo. (*Od léta 1945 tak pláčou nad rozlitym mlékem politici, novináři, publicisté a další lidé se srdcem politicky upravo*.) Autor připouští, že Američané dnes ve světě dělají hodně nepořádku, hranici, kterou z principu nepřekračují, zůstává právě svoboda i za cenu chaosu, který za sebou nechávají třeba v arabských zemích, kde se svým „antidiktátorským“ přístupem prohrávají. Americká

společnost je sice nedokonalá, ale svoboda v ní k životu patří tak jako dýchání. Z Ruska naopak v oblasti lidských práv nikdy nepřišlo nic pozitivního. Tato část Slovanstva je na to jako celek zjevně málo vyspělá, nezralá. Svobodomyšlné jedince nakonec vždycky umlčí masy, které žádnou svobodu nechtějí. (*Sice mírná kritika Západu, ale zaostalost Slovanstva – to už tady bylo, nacisté ji „lčili“ koncentráky, genocidou, jak jsou na tom s lidskými právy nezaměstnaní, bezdomovci?*)

□ **NA VÝCHODNÍ FRONTĚ TO BYLO PODSTATNĚ HORŠÍ.** Václav Hora 11. března 2015 píše o knize Miriam Gebhartové „Když přišli vojáci“ a o podivné hře s čísly. Na sovětské straně uvádí autorka půl milionu znásilněných žen, u amerických 190 000 obětí, a to není všechno. Jako pamětník Václav Hora uvádí, že na březích plzeňských řek seděly vedle sebe dvojice amerických vojáků a Češek, včetně těch vdáných a všude kolem kondomy.

□ **ŠPINAVÁ PRORUSKÁ PROPAGANDA.** Varuje před ní důrazně Vladimír Kučera 14. března 2015. Sociální sítě přetékají proruskými názory o konfliktu na Ukrajině, slévají se v proud jakoby odkudsi řízený, je tak ovlivňováno veřejné mínění a ohrožena bezpečnost státu. Export názorů z Ruska nelze přehlížet, má podporu občanů, která je za hranou svobodného vyjádření názoru, stává se kolaborací, která je u nás zakoupená (*strašidlo Ruska nedává V. Kučerovi spát, jiné názory než oficiální kriminalizuje*). Přispěchal mu pomoci stálý představitel TOP 09 v médiích Miroslav Kalousek. V Deníku 28. března 2015 řekl, že největší hrozbou je imperiální rozpínavost Ruska směrem na Západ a prezident Putin se snaží obnovit mocenské ambice Ruska... vrátit ruský vliv do maxima území, které měl kdysi Sovětský svaz, teď je na řadě Ukrajina, mimořádně se obává Pobaltí a my musíme vědět, že na tom jídelním lístku pořád jsme. Jinak by nebyly tak mimořádně a viditelně aktivizovány ruské zpravodajské služby a jejich agenti, neplýtvali by prostředky a energii na tak mohutnou propagandu. Nemluví o vojenském ohrožení, ale o snaze udržet si sféru vlivu a to vnímá jako bezpečnostní riziko. Nepatří prý tak nějak k velmocím typu Ruska nebo Ameriky, vyčítá to kolaborantům na území České republiky. Na jiném místě uvádí, že některé výroky prezidenta republiky z něj v očích domácích, ale zejména zahraniční veřejnosti dělají propagandistu Kremli. (*V. Kučera, M. Kalousek, skupiny novinářů a občanů budou klidně spát, až tu budou základny USA, konvoje vojáků USA trvale zůstanou na místě, nyní si terén prozkoumaly.*)

kj

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v květnu a červnu

Mahenovo divadlo reprizuje (26. V. a 24. VI.) po dubnové premiéře Rozbitý džbán Heinricha von Kleista. Jde o veselohru považovanou za základní kámen německé komedie a v německy mluvících zemích patří k nejuváděnějším Kleistovým hrám. V roce 1961 v Československém rozhlasu posloužila jako libreto k opeře Zbyňka Vostřáka. Nahrávka byla odměněna 5. cenou ve skladatelské soutěži pořádané roku 1962 Mezinárodní hudební radou při UNESCO a získala tak nárok na vysílání na dvacet světových rozhlasových stanicích. V ČR byla hra nastudována v r. 2012 v Čs. rozhlasu s Jiřím Lábusem v hlavní roli. Hra vydaná roku 1808 vypráví o aroganci mocných - o zpučnosti a zkorumpovanosti soudního systému, kde se člověk jen obtížně dovolává svých práv. Rozbitý džbán by tak mohl být satirou na poměry v českém soudnictví.

Reduta reprizuje (14. VI.) po květnové premiéře hru Iry Levína Veroničin pokoj. Autor je proslavený odborník na horor. Nejznámější Levinův román je příběh o satanismu Rosemary má děťátko, zfilmovaný v roce 1968 Romanem Polanskim s Miou Farow v hlavní roli. Soudobá kritika označuje Levinovy romány a hry za chytré, aktualizované verze legend, které si lidé našich kultur vždy vyprávěli. Hra se odehrává v jediném pokoji a vypráví o změně identity hrdinky. Premiéra precizně vystavené hry s výjimečnými hereckými příležitostmi pro mladý pár a dvojici kolem šedesátky se konala v roce 1973 v newyorském Music Box Theater.

Janáčkovovo divadlo premiéruje (15. V.) Pucciniho Toscu. Jako libreto posloužila divadelní hra La Tosca francouzského dramatika Victoriena Sardova, věnovaná slavné herečce Sarah Bernhardtové. Po premiéře v Théâtre de la Porte Saint-Martin v roce 1883 se stala Tosca její nejúspěšnější rolí. Děj je zasazen do období Napoleonova dobývání Itálie po bitvě u Marenga. Sardou vycházel ze vzpomínek svého děda - chirurga v Napoleonově armádě. Puccini neměl štěstí na libretisty. Díky opeře je příběh nešťastné Toscy, nemilosrdně zlikvidované vraždícím mechanismem monarchie Bourbonů, potlačujících revoluční Římskou republiku, stále aktuální. Podle režiséra inscenace Jiřího Heřmana je hlavním tématem obětování a jak daleko v tomto obětování člověk může zajít.

Městské divadlo na Divadelní scéně premiéruje (16. V.) Stevensonův Ostrov pokladů zpracovaný jako muzikál německými autory Dennisem Martinem a Christophem Jilo, kteří prolínají literární příběh se skutečným životem autora. Stevensonův život poskytuje scénáristům bohatou látku. Autor, od dětství pronásledovaný tuberkulózou, s nemocí úspěšně bojoval. Přes zdravotní omezení si riskantní cestou přes oceán vynutil sňatek s milovanou ženou, aby nakonec v souostroví Samoa definitivně spočinul na útesu nad mořem jako Tutsilu, což v samojštině znamená vyprávět příběhů.

HaDivadlo reprizuje (27. V.) po květnové premiéře hru Henrika Ibsena Stavitel Solness. Hra má být údajně autobiografickým dílem, Ibsena při psaní hry inspirovala vlastní životní situace. V postavě hlavního hrdiny jde o umělce uctívání se životem a vykonanou prací. Na svědomí to má údajně mladý norský spisovatel Knut Hamsun, jenž Ibsenovo dílo kritizoval v sérii přednášek, které proslavil v roce 1891. Postava Hildy má být jednou z autorových pozdních lásek. Možná je všechno jednodušší. Ibsen je dítětem 19. století a potýká se s predestinací, kterou hlásá kalvínská církev, stejně jako jeho následovníci - už zmíněný Hamsun nebo filmový režisér Ingmar Bergman. Podle inscenátorů HaDivadla jde o příběh o vyhoření.

Divadlo Husa na provázku premiéruje (29. V.) hru Fidlawačka. V inscenaci Anny Petrzelkové se jako autoři sešli Josef Kajetán Tyl, Ladislav Smoljak, Hubert Krejčí a Egon Tobáš. V anotaci inscenace se skepticky až pejorativně připomíná historie naší hymny a na závěr se mnohohlubně praví: „zatímco hymny ostatních národů mají bojovný ráz, ta naše česká je jiná. Je otázkou. Tajemstvím. Zamyšlením. Co vypovídá o české mentalitě? O naší

národní hrdosti? O naší xenofobii? O tom být Čechem v 21. století?“ Lze pouze dodat co v anotaci inscenátoři pominuli - vlastní nápěv hymny je starší než Škroupova píseň a nalezneme jej u Mozarta v druhé větě jeho Koncertantní symfonie Es dur pro hoboj, klarinet, fagot a lesní roh. V roce 1917, předposledním roce 1. světové války, kdy Rakousko-Uhersko začalo mlít z posledního, se stala symbolem odporu válce a vyjádřením touhy po samostatnosti. Za protektorátu československou hymnu zpívali vlastenci vezení Brnem v zaplachtovaných autech na popravu do Kounicových kolejí. Pro dokreslení inscenačního záměru - Fidlawačka je první díl provázkovského projektu Smějící se bestie - tak K. H. Frank označoval český národ.

Divadlo Buran Teatr reprizuje (15. V.) po březnové světové premiéře v sále Stadionu na Kounicově dramatičtější třetí povídky mistra krátkých próz Roalda Dahla nazvanou Příběhy nečekaných konců. Známý autor dětských knížek jako Karlíkova továrna na čokoládu si byl vědom relativnosti života. Nasazoval ho jako stíhač v 2. světové válce a zaznamenal patrně víc než pět potvrzených sestřelů. Z havárie při přistání si odnesl trvalé zdravotní následky. Včetně českých vydání vyšlo 19 sbírek jeho povídek, inscenátoři tak měli z čeho vybírat.

Divadlo Radost reprizuje (15. V.) divadelní podobu dětského bestselleru Aleny Kastnerové O líné babičce, určenou pro nejmenší publikum. Muzejní noc (16. V.) přinese na Letní scéně krátké loutkářské výstupy z pohádkové komedie Tři pohádky pro rošťáky z dílny Vlastimila Pešky a stejného původu je reprizovaná (20. a 31. V.) Kouzelná flétna. Pro úpravu Mozarta má Peška jako absolvent skladby na JAMU pouvoř. Vzniká otázka jakou kvalifikaci, zkušenost a oprávnění má kandidát na Peškovo místo ředitele Radosti, uchazeč prosazovaný náměstkem primátora pro oblast sociálně kulturní Matějem Hollanem. Kdyby nehrozilo nebezpečí likvidace úrovně divadla měl by přístup náměstka primátora k problematice až rozměry divadelní frašky. Viz citát z náměstka vystoupení na zasedání zastupitelstva města Brna - do výběrové komise jsem jmenoval pouze dva své známé. Lze jen doufat, že ředitel Radosti Vlastimil Peška uhájí své místo a úroveň divadla se tak udrží.

Scéna Divadelní fakulty JAMU Studio Marta uvádí (11. - 16. V.) a Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orli uvádí (18. - 20. V.) absolventské festivaly, kde se vystřídají všechny inscenace o nichž jsme referovali a žádná z nich nepostrádá zajímavostí. Průvodním jevem festivalu je pel hereckého mládí a jeho zaujetí a odevzdání se múze až na doraz. To vytváří neopakovatelný zážitek, kdy i divák pamětník si při spatření herce i po půl století připomene jeho absolventský výkon.

Hudební fakulta JAMU - Sborový koncert souboru Madrigal vocal ensemble zazní (20. V.) v Husově sboru na Botanické s programem složeným z madrigalů Bohuslava Martinů a Klementa Slavického. V jezuitském kostele zazní (25. V.) Bach, Franck a Vienne na věhlasné nové varhany ze švýcarské dílny Hermanna Matthese.

Brněnská Filharmonie uvede (20. a 21. V.) v Janáčkově divadle v cyklu Učitelé a žáci Flétnový koncert Janáčkovy učitele na konzervatoři v Lipsku Carla Reineckeho v podání Petra Pomky za řízení Caspara Zehndera. Po Janáčkově studoval kompozici u Reineckeho generačně mladší Litevec Mikalojusz Konstantinas Čiurlionis, pro litevskou národní hudbu zakladatelská osobnost. Zazní jeho symfonická báseň Moře. V Litvě je ceněn i jako malíř. Zanechal malířské studie pobřeží a moře v německých přímořských lázních. Pod názvem Slavná pětka zazní (28. V.) opět v Janáčkově divadle za řízení Alexandara Markoviče Mahlerova Symfonie č. 5 cis moll. Skladatel neoromantik psal pro rozsáhlý orchestrální aparát, v případě 5. symfonie pro téměř 100 hudebníků. /V/

UKRAJINA

To bylo téma pro diskusní čtvrtek 19. 3. 2015. Téma vysoce aktuální, přitažlivé. Jedná se o problematiku nám blízkou, je to přece jen kousek od ČR.

Na počátku si bude vhodné připomenout několik poznámek, sice jen tezovitě, ale významných.

- Sliby politiků, státníků na rozhraní let 80. a 90. minulého století, pokud se jednalo o likvidaci vojenských paktů. Mohla jejich (ne)plnění Ruská federace ponechat bez povšimnutí?
- Hlavní světová centra (USA, Čína, Indie, Brazílie) se přibližují k surovinové krizi (ne pro nedostatek, ale pro nadměrnou spotřebu). S výjimkou jedné – RF. Jsou tedy útoky proti RF náhodné?
- Západní země do Ukrajiny (UA) investovaly nemalé částky, přičemž věřily, že se jim vrátí. Ale nejvyspělejší, nejbohatší oblasti UA se jim vzdalují. Jaká bude reakce dárců? Smíří se s tím?

Současné dění na UA má svoje historické kořeny. Od pol. 17. stol. je vidět rozpolcenost této země (řeka Dněpr – levobřežní část – je více provázaná s Ruskem, zatímco pravobřežní s Polskem). Dnes je UA nejpočetnější a druhou největší zemí Evropy.

Největší rozvoj UA přichází s bolševickou revolucí, vznikem SSSR. Během soc. výstavby se stala vysoce rozvinutou průmyslovou republikou s intenzivním kolektivním zemědělstvím. Kromě kladů vzniká na UA hnutí nacionalistů (OUN), a její vojenská složka tzv. Ukrajinská povstalecká armáda (UPA). Název *banderovci* je odvozen od jména předáka OUN a velitele UPA Stepana Bandery (1908-1959). V posledních válečných a prvních poválečných letech operovali v západním pohraničí UA a v oblastech Polska. Na jaře a v létě 1947 se stáhli na území Slovenska s cílem přejít přes území ČSR do americké okupační zóny v Německu.

V 90. letech 20. století vzniká UA jako samostatný stát. Je to provázeno krizí, nezaměstnaností, korupcí, chudobou... i rozpolceností. Situace vyvrcholila za prezidenta Janukoviče. Nepokoje vypukly, když v r. 2013 se UA chystala podepsat asociační dohodu s EU, což by znamenalo další nárůst bídy. Janukovič odmítl podepsat a na tzv. majdanu začaly demonstrace. Komunisté UA navrhovali referendum. Nedošlo k němu. Došlo ke střetu Janukoviče (emigroval do Ruska) a majdanu ovládaného nacionalisty. Nacionální síly se dostaly k moci, zahájily otevřený teror (např. vtrhly na sekretariáty KSU, likvidovaly sochy Lenina, padlých příslušníků Rudé armády, zakázaly mluvit rusky na území UA aj.). KSU nemohla legálně pracovat. Probíhá soudní proces o zákazu její činnosti (*v dubnu byl schválen zákon zakazující symboly a propagaci totalitních komunistických a nacistických režimů - samozřejmě více zaměřený proti komunistům*). KSČM poskytl KSU pomoc v její právní ochraně. V říjnu 2014 byl na UA schválen lustrační zákon (jediná KSU byla proti). Není náhodou, že demonstrací na majdanu se zúčastnili někteří politici z ČR (např. K. Schwarzenberg, Štětina aj.). I u nás se konaly některé akce na podporu UA. KSČM byla a je pro referendum, aby se řešily rozpory, došlo ke změnám Ústavy. KSČM se podařilo poslat větší peněžní částku do oblastí na východě.

Došlo (v r. 2014) k odtržení Krymu od UA (do r. 1954 historicky patřil k Rusku). RF vyhlásila přidružení Krymu, který se stal součástí Ruska. KSČM je proti změnám hranic. Tím, že Rusové ovládli Krym, ovládají Černé moře. Mohou tam umístit zbraně (včetně jaderných), radary aj. Došlo k povstání v Luhanské a Donecké oblasti. Vyhlásily lidové republiky. I tam však jsou vnitřní rozpory. Intenzivní boje sice už neprobíhají. Přes 750 tisíc obyvatel těchto oblastí uteklo do Ruska. Těžké zbraně byly odsunuty. Zatím se plní dohoda vzniklá v Minsku. Otázkou však zůstává, co musí a co udělá UA.

Naše sdělovací prostředky sledují linii západu (např. Německo). Podle nich je dnes značně ohrožena EU (včetně ČR) od Ruska.

Je však třeba udělat závěr a měl by si ho provést každý sám. Měl by přemýšlet, nepoddávat se jen informacím našich médií, měl by si vytvořit svůj vlastní názor. K tomuto dospěli účastníci DČ - úvodní slovo přednesl a na dotazy odpověděl s. Milan Krajča (předs. zahr. pol. komise ÚV KSČM, v r. 2014 byl na UA). **J. V.**

KALEIDOSKOP VÝSTAV

Tři tisíce let knižního umění

Je název výstavy k vidění od 7. VI. v Mramorových sálkách Biskupského dvora v MZM. Poklady pěti kultur představuje 43 faksimile historických titulů akademického vydavatelství ADEVA z rakouského Grazu. Faksimile nejceněnějších knih kultury egyptské, křesťanské, židovské, středoamerické a mughalské dokumentují vývoj knihy a knižních ilustrací kultur čtyř kontinentů během tří tisíců let. Od egyptského Papyrusu Ani z Knihy mrtvých, přibližně z poloviny 13. stol. př. n. l., po Pesachovou hagadu z druhé poloviny 18. stol. K vidění jsou předkoloniální mexické kodexy, rukopisy z Mughalské říše v Indii, mistrovská díla arabské kaligrafie, byzantské purpurové kodexy a svitky. Světovou premiéru na této výstavě má faksimile Život svatého Václava z r. 1585. Originály knih jsou uloženy ve speciálních trezorech nejvýznamnějších světových pamětových institucí. V jerevanském památníku písemnictví Matedaran je možno spatřit poklad arménské národní církve, nejstarší křesťanské církve světa, Ečmiadzinský evangeliář. Je svázan do desek byzantského původu ze 6. stol. z vyřezávané slonoviny. Při genocidě Arménů, vyháněných Turky z Velké Arménie na území Turecka v r. 1915, evangeliář zachránila stará žena. Na útěku nesla těžkou knihu celou cestu pěšky do tehdejší Malé Arménie, dnešní Arménské republiky, již se genocida, v níž zahynulo 1,5 milionu Arménů, nedotkla. **/V/**

Poslední jezdecké útoky v dějinách aneb osvobození Brna

Několik dat: 7. dubna 1945 Rudá armáda obsazuje u Lanžhotu most přes Moravu, 11. dubna po tvrdých bojích dobývá Lanžhot, 12. dubna útočí na Hodonín a V. Břlovice, 15. dubna je útok německou obranou zastaven na čáře Těšany-Moutnice-Blučina-Hajany-Ořechov-Ivančice, tvrdé boje probíhají v okolí Šitbořic a Ořechova, 21. dubna útočí 48. gardový jezdecký pluk na Ivančice, 23. dubna je zahájen konečný útok na Brno – brání je jednotky Wehrmachtu, Waffen SS a německá domobrana Volksturm. 25. dubna vstupuje Rudá armáda do brněnských předměstí a 26. dubna je Brno osvobozeno. Ztráty RA v celé operaci byly 17 000 vojáků, z toho 4246 v samotném městě, rumunské jednotky zaznamenaly 71 mrtvých. Na německé straně se ztráty odhadují na 7 000 mužů.

Boj o Brno má několik prvenství. Nejzajímavější z nich je poslední masový jezdecký útok v dějinách válek. Jihozápadně od Brna útočily tisíce jezdců s obnaženými šavlemi – stejným způsobem jako v minulých čtyřech stoletích. Obdivuhodné je tempo postupu Rusů od Bratislavy bez ohledu na ztráty. Němci očekávali útok ze severu. Moravu přetínaly protitankové příkopy, jež od ledna 1945 budovali totálně nasazení muži ve věku od 15 do 65 let. Každé město mělo na důležitých křižovatkách vybudovanou účinnou obranu. V případě útoku ze severu by Morava včetně Brna vypadala jako města po invazi v Normandii nebo v dobytém Německu. Útok však přišel z jihovýchodu a nazýval se Bratislavsko-brněnská operace.

To vše je možné vidět do konce května v budově Univerzity obrany v Kounicově ulici 44 na výstavě k 70. výročí osvobození města Brna, nazvané Konec druhé světové války na jižní Moravě. Obsahuje plány sovětského velení, faktický průběh osvobozovacích bojů jednotek Rudé armády a jejich rumunských spojenců od Lanžhotu až po Brno. K vidění jsou fotografie z bojů o předměstí a v ulicích Brna, dobové dokumenty, uniformy, vyznamenání a zbraně ruských a německých vojáků, unikátní filmové záběry bojů na jižní Moravě a v Brně.

Výstava je volně přístupná v pracovní dny od 8 do 18 hodin, pořadatelem je Univerzita obrany a Svaz letců Brno. **/V/**

Doteky téměř něžné

Je název výstavy k vidění na Špilberku do 31. V. věnované krásnému písmu a knižnímu umění Jiřího Šindlera. **/V/**

KONEC VLÁDY HÁKOVÉHO KŘÍŽE...

Ve čtvrtek 23. dubna 2015 se v Dietrichsteinském paláci Moravského zemského muzea na Zelném trhu uskutečnila vernisáž výstavy

„Konec vlády hákového kříže – osvobození Moravy 1945“.

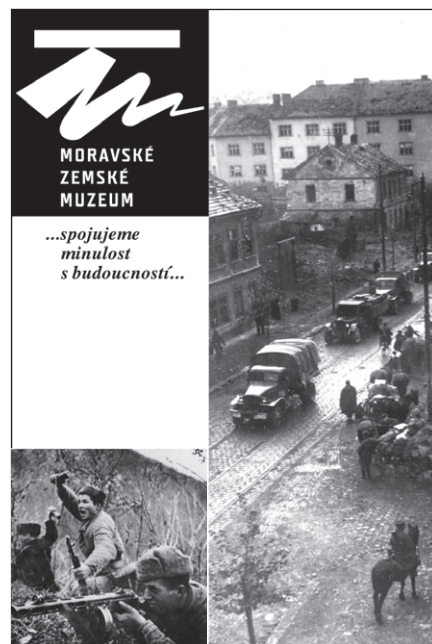
Formou stručných textů, map, méně známých fotografií, výstrojních součástí, výzbroje a řady jiných trojrozměrných předmětů přibližuje průběh posledního válečného roku 1945 na území Moravy a Slezska. Podstatnou část výstavy tvoří plány sovětského velení a faktický průběh osvobozovacích bojů jednotek Rudé armády a jejich rumunských spojenců s důrazem na Brno. Připomíná také poslední zločin nacistických represivních složek na civilním obyvatelstvu města (poprava dvaceti občanů z 21. dubna 1945), dále květnové povstání na moravském území, Ostravskou operaci, medailony dvou sovětských a jednoho německého generála, kteří na jižní Moravě zahynuli na samém konci války, a rovněž životopisy vojevůdců - velitelů 2. a 4. ukrajinského frontu - maršála R. J. Malinovského a generála A. I. Jeremenka. Výstava se nevyhýbá ani negativním aspektům osvobození (chování některých sovětských vojáků vůči civilnímu

obyvatelstvu) a zmiňuje i odsun brněnských Němců. Podle autorů výstavy diskutovaný a diskutabilní... (podle prof. Vojtěcha Žampacha, který se tomuto tématu dlouhodobě věnoval zcela jasný - pozn. autora).

Spolu s podivnou volbou první z přednášek tvořících doprovodný program (koná se 14. 5.) věnované největšímu tankovému esu 2. světové války (Kurt Knispel příslušník SS, mimochodem ze Zlatých Hor). Jakoby nebylo dost našich hrdinů, třeba dosud žijící příslušník čs. tankové brigády v Sovětském svazu genmjr. Mikuláš Končický. To vše zavání nikoli oslavou vítězství, nýbrž jakýmsi podivným usmiřováním s agresory...

Další přednáška 20. 5. je na téma letecké operace nad Brnem v dubnu 1945 a poslední o zapomenutých válečných hrobech na jižní Moravě bude 11. 6.

Vstupné na výstavu, která bude k zhlédnutí do 3. ledna 2016 činí 80 Kč, zlevněné 40 a rodinné 200 korun. **Tibor DÁVID**

Výstava vznikla za finanční podpory statutárního města Brna.

(Reprodukce pozvánky MZM)

Den holocaustu a hrdinství

Na 16. duben připadl den holocaustu, který je zároveň i dnem vzpomínání na šest milionů zavražděných Židů za druhé světové i války i na židovské hrdiny, kteří bojovali proti nacistům.

Tvořili významnou část čs. zahraniční armády. Celá řada z nich se vyznamenala na bojištích v Africe, Francii a Británii a hlavně na východní frontě. U nás se k tomu připojuje i vzpomínka na genocidu českých Romů. Klíčovou aktivitou **Jom-ha-šoa** (hebrejský název) v ČR bylo i letos čtení jmen obětí na veřejném prostranství v Brně na Moravském náměstí.

Jen veřejnost oproti předpokladu jevila o zapojení malý zájem. Snad i díky malé informovanosti. Podle sčítání lidu v roce 1930 žilo v Čechách přes 76 tisíc, na Mo-

ravě a Slezsku více než 41 tisíc lidí praktikujících židovské náboženství. Hlásili se převážně k české, židovské a německé národnosti. Asi dvaceti tisícům se podařilo před nacisty uprchnout. Zbytek skončil v koncentračních táborech. Po válce se jich domů vrátilo asi 11 tisíc.

Počet českých Cikánů nebyl znám, internováni byli v táborech v Letech u Písku a Hodoníně u Kunštátu. Odtud byli posíláni k likvidaci převážně do Osvětimi-Birkenau. Koncentráky jich přežilo asi šest stovek. **did**

Výzva: Válka v Evropě se nesmí opakovat!

II. světová válka skončila před 70. lety. Byla to nejkrutější válka, ve které přišlo o život 72 milionů lidí, z toho 47 milionů civilistů. Mnoho milionů lidí přišlo o zdraví, domov, blízké. Národy Sovětského svazu nesly největší břímě na porážce fašismu. Odhodlání bránit svoji zemi proti cizím vetřelcům, odhodlání porazit fašismus v celé Evropě nesmí být zapomenuto.

V úctě ke všem padlým na všech bojištích II. světové války, v úctě ke všem nevinným, kteří v nesmyslné touze fašistického Německa po světovládě přišli o život, v úctě ke všem, kteří se odvážně válce postavili a věnovali úsilí, aby se již nikdy nic podobného nemohlo opakovat, vyzýváme:

Spojme všechny síly v boji za světový mír! • Bojujme proti všem, kteří opět ožívají touhu po světovládě! • Braňme, aby váleční štváči znovu zavlekli naše potomky do světového konfliktu, ve kterém nebude vítězů!

Chraňme život na planetě Zemi! • Patří nám všem! • Chceme mír!

Účastníci vzpomínkového shromáždění k 70. výročí osvobození města Brna.

K výzvě se připojily regionální organizace: Česko-ruská společnost, Společnost Ludvíka Svobody, Společnost Julia Fučíka, Klub českého pohraničí, Český svaz bojovníků za svobodu, Vlastenecké sdružení antifašistů, KSČM v Brně, Levicový klub žen Dobromysl, Klub společenských věd, Komise mládeže MV KSČM v Brně, Výbor národní kultury, Společnost česko-kubánského přátelství, Maticе Čech, Moravy a Slezska, Svaz důchodců. **V Brně dne 25. 4. 2015**

Kraj zaplatí tábory dětem ze sociálně slabých rodin

V rámci svých prarodinných aktivit Jihomoravský kraj i letos tradičně umožní zúčastnit se pobytových i příměstských táborů dětem ze sociálně slabých rodin, které se do této situace dostaly ne vlastní vinou a snaží se ji aktivně řešit.

Rada Jihomoravského kraje na prázdninové pobyty dětí přidělila částku 700 tisíc korun z krajského rozpočtu.

„Na tábor budou moci jet děti ze sociálně slabých rodin, které vytipují pracovníci sociálních odborů jednotlivých obcí. Dětem z těchto rodin pak bude tábor uhrazen v plné výši,“ uvedl náměstek hejtmana Roman Celý.

V nabídce je celkem 103 prázdninových táborů různého zaměření. Děti mohou jet například na tábory taneční, hudební, výtvarné, sportovní, jezdecké i vzdělávací. „Při výběru táborů budeme v rámci možností přihlížet nejenom k věku dítěte, ale také k jeho zájmům, aby táborový pobyt patřil k těm nejradostnějším prázdninovým zážitkům,“ dodal Roman Celý.

Pobytové tábory organizuje příspěvková organizace Jihomoravského kraje Lužánky - SVČ Brno, na táborech příměstských se spolu s nimi podílejí střediska volného času, domovy dětí a mládeže a další místní organizace.

did

Naši květnoví jubilanti

1. dubna oslavil 81. let **Ing. Adolf GRMELA**, MO 1101, 21. 4. oslavil 77 let **Pavel MILOTA**, ZO 2202. **Dodatečně blahopřejeme!**

1. 5. **Alena WIMMEROVÁ**, 79 let, LKŽ, **Květoslava VOTAVOVÁ**, 71 let, ZO 1505,
3. 5. **Jiřina KLIMEŠOVÁ**, 65 let, MO 1101, **Ing. Petr PĚCHOUČEK**, 42 let, ZO 2701,
4. 5. **Zdeněk SKOUMAL**, 58 let, ZO 1505,
5. 5. **Eva ROSICKÁ**, 80 let, ZO 2101, **Jaroslav KORPAS**, 54 let, ZO 0600, **Jana HARTHOVÁ**, 76 let, MO 1101,
6. 5. **Anna HŮLKOVÁ**, 84 let, LKŽ, **Alkmini LOGOTHETI**, 91 let, ZO 0502, **Alois DUPAL**, 87 let, ZO 2202,
8. 5. **Marie MATOUŠKOVÁ**, 85 let, LKŽ,
9. 5. **Petr ŘEZÁČ**, 61 let, ZO 2901,
10. 5. **Jan KOUDAR**, 82 let, ZO 2901, **Jana HOŠKOVÁ**, 51 let, ZO 0502, **Vladimír ZELINKA**, 50 let, ZO 3023,
11. 5. **Květoslava MACHOVÁ**, 90 let, ZO 0600,
12. 5. **Jan KORBEL**, 63 let, člen MěV, ZO 3002, **Hana NÝČOVÁ**, 61 let, ZO 0505, **Božena MARTÍNKOVÁ**, 76 let, ZO 3003, **Jiří BERAN**, 62 let, MO 1101,
13. 5. **Danuše LUKOVÁ**, 76 let, ZO 0305, **Jana KAPLOVÁ**, 72 let, ZO 2901, **Ing. Jiří KVAPIL**, 86 let, ZO 2701, **Zdena TKADLEČKOVÁ**, 84 let, ZO 0502,
15. 5. **Jaroslav KREJČÍ**, 72 let, MO 1101,
16. 5. **Milada ŠOUKALOVÁ**, 80, ZO 2711, **Ing. Miloš CULEK**, 70 let, ZO 2101, **Drahomíra DVOŘÁKOVÁ**, 82 let, ZO 0418,
17. 5. **Božena STAŇOVÁ**, 77 let, LKŽ, **Jaromír BENDA**, 87 let, ZO 2711, **Jaroslava BLAHÁKOVÁ**, 89 let, ZO 2901, **Antonie NEŠPŮRKOVÁ**, 94 let, ZO 2703,
18. 5. **Karel WAGNER**, 86 let, ZO 1505,
19. 5. **Marie ONDRÁČKOVÁ**, 83 let, ZO 0305, **Alois ZLATNÍČEK**, 80 let, ZO 1505,
20. 5. **Dana PINKASOVÁ**, 85 let, ZO 2703, **Vladimír RÝZNER**, 85 let, ZO 3013,
21. 5. **Květoslava KOUDELKOVÁ**, 94 let, ZO 0305, **Monika UZLOVÁ**, 51 let, ZO 1511,
22. 5. **Jiřina SVÁROVSKÁ**, 76 let, ZO 2901,
24. 5. **Helena FINSTERLOVÁ**, 63 let, ZO 0305,
25. 5. **Ing. Oldřich ŠMARD**, 89 let, ZO 0305,
28. 5. **Marie CIHLÁŘOVÁ**, 85 let, LKŽ, **Marie OBROVSKÁ**, 84 let, ZO 0505, **Ludmila KOUTNÁ**, 84 let, ZO 0600,
30. 5. **doc. JUDr. Jaromír ČAPEK**, CSc., 83 let, ZO 2701, **Jiří KONEČNÝ**, 60 let, ZO 2703, **Božena TRUČKOVÁ**, 80 let, MO 1101.

Všem jubilantům děkují za práci pro stranu a socialistickou společnost a do dalších let přejí pevné zdraví ZO (MO), MíV a MěV KSČM a LKŽ. S gratulací se připojuje i redakce Echo. **did**

Foto B. Blažková

Vylíhl se vzácný pták

Zoo Brno se může pyšnit dalším chovatelským úspěchem. Vůbec poprvé u nás se totiž podařilo rozmnožit turaka šedého. Samička po měsíci vylíhla dvě mláďata. Jedno ale uhynulo. I tak se jedná o mimořádný chovatelský úspěch, protože tito opeřenci pocházející z Afriky se v zajetí množí velice špatně. V Evropě se to podařilo poprvé v Cotswold Wildlife Parku v Británii. Úspěšní byli chovatelé také v Tierparku v Heidelbergu. Kromě Mniší hory je turako šedý chován pouze ve Dvoře Králové a také v zoo v Praze a Jihlavě. **did**

Odešli ...

V ZO KSČM 2202 koncem března 2015 soudruh **Jaroslav DOBRÝ**, který se významně podílel na výchově mladých dobrovolných hasičů požárů a ochránců života a majetku spoluobčanů. Odešel skromný, příjmením a povahou dobrý člověk ve věku nedožitých 82 let.

V ZO KSČM 2202 počátkem dubna soudruh **Miroslav JUDAS** ve věku 88 let. Byl dlouholetým členem majetkové komise Rady městské části Brno-Slatina a při volbách členem volební komise. Odešel skromný a dobrosrdečný člověk.

V ZO KSČM 2710 v dubnu soudruh **Jiří KOPECKÝ** ve věku 91 let. I přes nemoc se stále zajímal o dění ve společnosti a ve straně. Odešel dlouholetý člen strany.

Lodní plavba zahájena

Ani nepřijemné podmračené a větrné počasí neodradilo stovky zvědavců, kteří se přišli v sobotu 18. dubna podívat na zahájení již 69. plavební sezóny na Brněnské přehradě. Po slavnostním nástupu kapitánů a hlášení generálnímu řediteli DPMB následovalo krátké defilé celé brněnské flotily. Veřejnost si první plavbu mohla vychutnat zdarma. Text a foto **L. MLEJNEK**

Dobrovolníkům se v zoo daří

Zhruba před půl rokem vyhlásila zoo kampaň „poznej zoo z druhé strany“, jejímž cílem bylo získat a zapojit do práce zájemce z řad veřejnosti. Obdobně tomu je už řadu let v několika zemích světa a zkušenosti nejsou špatné. Ředitel zoo Martin Hovorka konstatoval, že ač byly starosti i jisté obavy s výběrem vhodných adeptů, nyní pracuje – a úspěšně – skupina 36 dobrovolníků. Podílejí se na chodu zahrady, včetně péče o zvířata – pochopitelně pod dohledem personálu. Neocenitelná je jejich pomoc při organizovaných akcích. Dosud odpracovali přes 1500 hodin. Ve skupině jsou lidé mladí i staří, s různým vzděláním a převahu mají ženy. Většinou pochází z Brna a okolí, ale jsou i výjimky z jiných regionů.

Protože projekt má pozitivní dopad na všechny zúčastněné, vedení zoo se rozhodlo dát šanci dalším zájemcům. Ti se mohou přihlásit e-mailem na adresu slovakova@zoobrnno.cz. Více informací mohou získat také na stránkách www.zoobrnno.cz. **did**

V ZO KSČM 0309 v dubnu soudruh **RSDr. Otakar HUBÁČEK** ve věku nedožitých 90 let. Od počátku 50. let působil jako politický pracovník na úrovni ObV a MěV KSČ v Brně a po mnoho let byl členem sekretariátu a tajemníkem JmKV KSČ pro stranickou práci v ideologické oblasti. Po odchodu do důchodu v roce 1986 se aktivně zapojil do činnosti Klubu důchodců v odborové organizaci. Zajímal se o dění u nás i ve světě, pořizoval si poznámky i úvahy o událostech, které využíval na pravidelných setkáních Klubu důchodců. Zápisů mu umožňovaly posuzovat aktuální dění z dlouhodobých vývojových tendencí.

Čest jejich práci a památce! Budou žít ve vzpomínkách těch, kteří je znali.

Karel JANIŠ